

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/124/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010173
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818010173.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. januára 2019, prejednal odvolanie obžalovaného

V. Q.,

nar. XX. XX. XXXX v A., trvale bytom V. W.,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/35/2018 zo dňa 13. augusta 2018 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný o d s u d z u j e pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., §§ 36 písm. l), n), 37 m), 38 ods. 2, ods. 3, 54 Tr. zák. k trestu povinných prác vo výmere 100 (jednoto) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zák. je odsúdený povinný trest povinnej práce vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 ods. 3 Tr. zák. trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/35/2018 zo dňa 13.8.2018 bol obžalovaný V. Q. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, pretože dňa 19. 12. 2017 v čase o 18. XX h v hypermarkete C. na N. ulici č. X v W. si na predajnej ploche vyzul svoje topánky a obul si 1 pár obuvi F čižmy 20 11 a následne prešiel cez pokladničnú zónu bez toho, aby za tento tovar zaplatil, čím spôsobil poškodenej spoločnosti C.8 škodu vo výške 34,99 euro, pričom takto konal napriek tomu, že bolo rozhodnutím Obvodného oddelenia PZ v Prievidzi zo dňa 5. 4. 2017 právoplatne postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložením blokovej pokuty nezaplatennej na mieste vo výške 30 eur, evidenčné č. bloku: XXXXXXXX.

Bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody 5 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pre výkon trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Na verejnom zasadnutí prítomný obžalovaný zotrval na svojom odvolaní a navrhol tomuto vyhovieť. K dôvodom uviedol, že odvolanie podal čo do výroku o treste preto, že na súde v Prievidzi nikdy nedostal šancu. Asi 4 roky pracoval na dohodu. Dlhšiu dobu vydržal nepáchať trestnú činnosť, aj keď si uvedomuje, že mal priestupky. V súčasnej dobe chodí kamarátovi pomáhať so stavebnými prácami, rieši s ním pracovnú zmluvu. Bol by spokojný s akýmkoľvek trestom, aj trestom povinnej práce.

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dal vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, odvolací súd tento výrok preskúmal iba z hľadiska chýb odôvodňujúcich podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v tomto smere žiadne pochybenie nezistil.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. následne preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutého výroku o treste rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného V., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Preto krajský súd mohol preskúmať iba výrok o treste uložený obžalovanému.

Pokiaľ ide o výrok o treste, k tomu je potrebné uviesť, že obžalovanému boli správne súdom prvého stupňa priznané: jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Zároveň však s poukazom na vyhlásenie o vine, ktoré obžalovaný dal súdu na hlavnom pojednávaní, súd prvého stupňa mu mal priznať aj poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n) Tr. zák. Tým sa u obžalovaného zmenil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na dve ku jednej.

Obžalovaný sa dopustil majetkovej trestnej činnosti potom, ako bol odsúdený za iný majetkový trestný čin a to na nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý vykonal dňa 01.09.2014, a tiež osobou 6-krát súdne trestanou, prevažne za majetkovú trestnú činnosť. Dve odsúdenia má však zahladené, a dve odsúdenia boli zrušené. Taktiež je osobou 7-krát postihnutou za priestupky rôzneho druhu, avšak nesúvisiace s trestnou činnosťou aktuálne mu kladenou za vinu.

V súčasnej dobe obžalovaný pracuje, a zaradil sa do riadneho života. Nemožno tiež prehliadnuť, že trestný čin, ktorý spáchal je prečinom menšej spoločenskej nebezpečnosti, pričom svojim konaním spôsobil škodu vo výške 34,99 euro.

Pri takomto druhu prečinov je preto primárne na namieste zvažovať u obžalovaných alternatívne tresty. Najmä ak sa obžalovaný zamestnal, a snaží sa viesť riadny život.

Preto mu krajský súd uložil trest povinnej práce vo výmere 100 hodín, ktorý spĺňa všetky kritériá na ukládanie trestov uvedené v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a je zároveň aj plne spôsobilý v dostatočnej miere zabezpečiť nápravu a prevýchovu obžalovaného.

Trest povinnej práce možno podľa § 54 Tr. zák. uložiť vo výmere 40 hodín až 300 hodín. U obžalovaného pri prevahe poľahčujúcich okolností bolo potrebné podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. túto trestnú sadzbu upraviť na 40 hodín až 200 hodín. V rámci takto upravenej trestnej sadzby je potom trest vo výmere 100 hodín trestom v hornej polovici trestnej sadzby.

Odvolací súd nie je s poukazom na okolnosti spáchania trestného činu , či osobu obžalovaného takého názoru, že by prevýchova osoby obžalovaného nevyhnutne musela byť zabezpečená uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Ani záujem všeobecnej (generálnej) prevencie nemôže viesť k uloženiu „represívneho“ trestu (ak takýto trest nevyplýva priamo zo zákona) tak, že sa uprednostní táto zložka trestu pred výchovnou zložkou trestu.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.